Quelle: https://manuscripta.at/?ID=6563
Copyright: CC BY 4.0 <img src="https://manuscripta.at/styles/icon_cc_by.png"> <img src="https://manuscripta.at/styles/BMKOES_Logo.svg" height="48"> <img src="https://manuscripta.at/styles/EUnion_POS1.jpg">>

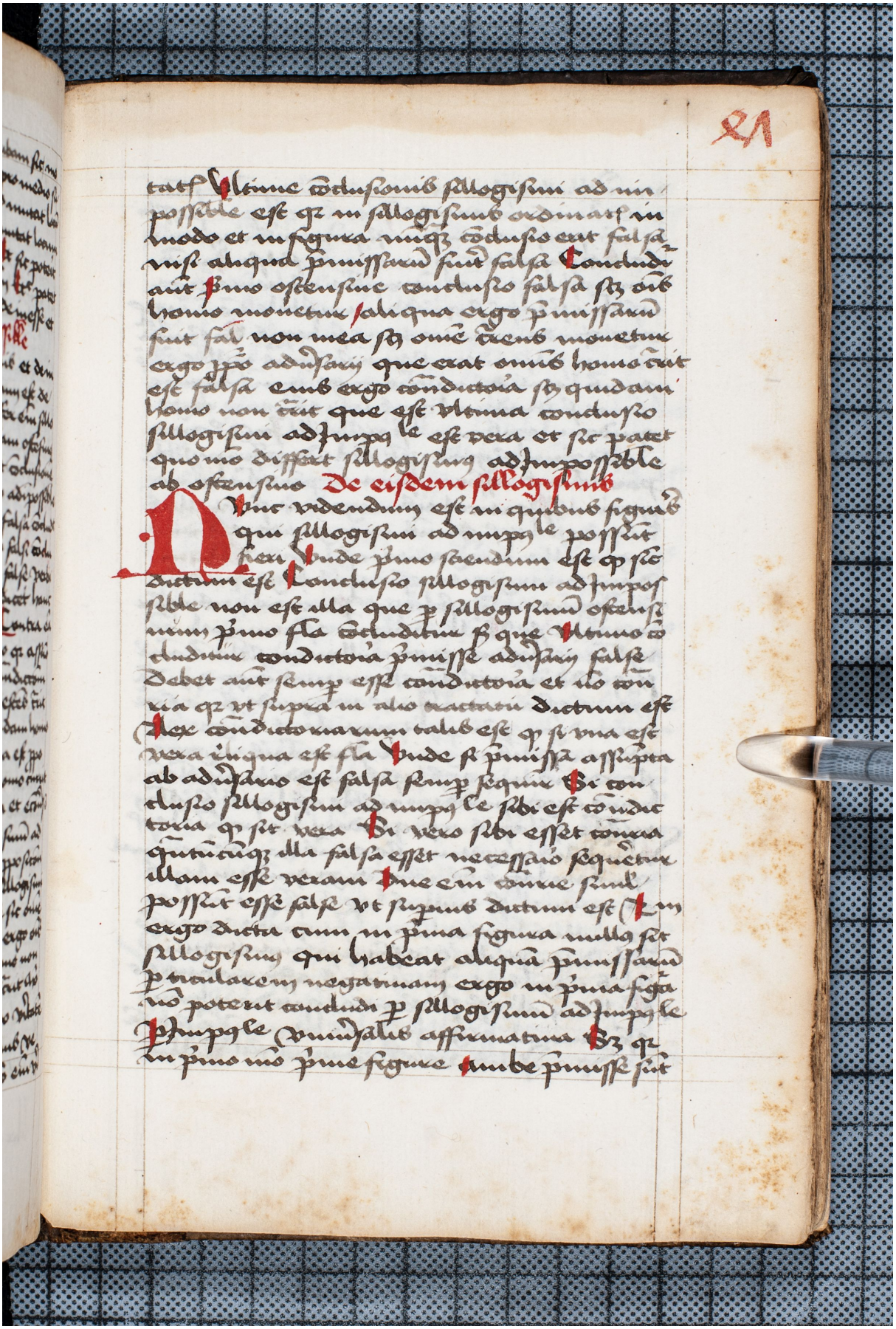

21

tatis Ulterius conclusionis syllogismi ad im
possibile est qz in syllogismis ordinatis in
modo et in figura nunqz conclusio erit falsa
nisi aliqua premissarum fuerit falsa Concludi
autem primo ostensive conclusio falsa sicut omis
homo mortuus est aliqua ergo premissarum
fuit fal non mea sicut omis vivens mortuus
ergo pro adversario que erat omis homo erit
est falsa omis ergo conductoria sicut quidam
homo non erit que est ultima conclusio
syllogismi adimpossibile est vera et sic patet
quomodo differat syllogismus adimpossibile
ab ostensivo De eisdem syllogismis

Nunc videndum est in quibus figuris
qui syllogismi ad impossibile possunt
fieri Unde primo secundum est quod sic
dictum est Conclusio syllogismi adimpos
sibile non est illa que per syllogismum ostensi
vum primo fit concluditur sed que ultimo con
cludimus conductoria premisse adversario false
Debet autem semper esse conductoria et ideo con
cia qz ut supra in alio tractatu dictum est
Hec conductoriarum talis est quod si una est
vera altera est fla Unde si premissa assumpta
ab adversario est falsa semper sequitur si con
clusio syllogismi ad impossibile sibi est conductoria
quod si sit vera Si vero sibi esset contraria
quantumcunqz illa falsa esset necessario sequetur
illam esse veram Hec enim simul
possunt esse false ut signum dictum est (Et in
ergo dicta cum in prima figura nullus sit
syllogismus qui habeat aliquam premissarum
particularem negativam ergo in prima figura
non poterit concludi per syllogismum adimpossibile
per impossibile quantitatis affirmativa Et qz
in primo modo prime figure ambe premisse sint